

De Buitenplaats voorjaar 2012 – foto Jan Kleymans

't Buitenblad

Nieuwsbrief van de
Vereniging
LANDSCHAPSBEHEER
VLEUTEN - DE MEERN

Voorheen Knotgroep Vleuten - De Meern
Jrg. 1 – november nr. 3

Sprokkelhout

Beste knotter,

Dit is het vierde nummer van 't Buitenblad.

- Als je dit leest, is de natuurwerkdag op 3 november al weer achter de rug.

Het werken met de (motor)zaag staat voor de komende maanden wederom op het programma (zie ook de agenda !)

Het bestuur hoopt dat veel leden zich komen inzetten, want er is ontzettend veel te doen.

We werken natuurlijk in knobomen, in geriefbosjes en zelfs in grotere houtopstanden, en bij goed weer (vorst) wordt er riet gemaaid. Uiteraard wordt er geregeld fiekke gestookt, zodat er na afloop weer bij aangename temperatuur een koel sapje gedronken kan worden.

Zie binnenkort de website, waar het winterprogramma op zal staan.

- Martin dacht wat gezelschap voor zijn knuffelkoe te kunnen krijgen, maar helaas voor hem was de bedachte locatie niet goed. Koos had het wel bij het rechte eind, namelijk het land van Cromwijk te Linschoten en wel het noordelijke bos.

Koos, Klara 2, komt naar je toe !

- Bij deze roept de voltallige redactie alle leden op om te reageren op de volgende foto; er zijn namelijk nog een aantal knuffelkoeien (zie blz. 2)

- Frans Compeer wordt op 14 november geopereerd aan een oog. Na de operatie moet hij een 6-tal weken "rustig" aan doen.

Sterkte toegewenst en een spoedig herstel!

- Dat het werken in het veld niet altijd zonder risico is, heeft ploegbaas Koos aan den lijve ondervonden. Een hele maaimachine ging kopje onder ; gelukkig was onze eigen ANRB (Algemene Nederlandse Ruckers Bond) met Reint aan de stuurknuppel snel ter plekke om een en ander op de kant te krijgen.

Lees het hilarische verslag hierover op blz. 4.

Op verzoek van de hoofdpersoon in dit drama zijn de meest onthullende foto's niet in het artikel bijgeplaatst.

Als je dit leest, is de maaimachine weer helemaal gerepareerd en inzetbaar.

Jawel, voorheen knotgroep Vleuten-De Meern. Al sinds vele jaren doet onze vereniging meer dan dat, bv. aanplanten, maaien en afhoaien van (schraal)graslandjes, hakhoutbeheer, enz. Hoewel de meeste leden ongetwijfeld zullen weten wat "knotten" inhoudt, is het wellicht wel aardig om één en ander eens op een rijtje te zetten...

Knotten is het verwijderen van de kruin van een boom. Knotten van bomen werd al in de prehistorie gedaan. Toen al met name de wilg. Hoewel met enige voorzichtigheid vrijwel alle bomen geknot kunnen worden, is met de schietwilg het eenvoudigst resultaat te bereiken.

Behalve de (schiet)wilg worden vooral populier, eik, es en els geknot. Andere soorten zijn minder geschikt.

Knotwilgen bij Hoogland (Breudijk) 22-1-'10 foto: Hans van Aartrijk

Is men eenmaal begonnen een boom te knotten dan moet dat worden voortgezet. Als het knotten niet tijdig gebeurt, groeit de kruin op de knot sterk uit. De takken worden dan zo zwaar dat de boom kan inscheuren.

De bomen worden afgeknot op 2 à 3 m hoogte. De twijgen en takken werden vroeger gebruikt voor o.a. 't vlechten van manden, de wanden van lemen huizen, hekwerken en zinkstukken voor dijkbouw.

De klompenmaker gebruikte de zwaardere stammen, van stevige takken werden gereedschapsstelen gemaakt, terwijl de mandenmaker en de bezemmaker juist de dunne twijgen gebruikten.

Verder werd het geknotte hout als brandstof benut.

Aan slootkanten vormen knobomen een versteviging van de oevers. Bij guur weer vormen ze in open weilanden een beschutting voor het vee; op een hete dag liggen de koeien graag in de schaduw van de bomen.

Knotten heeft tegenwoordig geen economische waarde meer. (lees verder op blz. 2)

Enig idee waar dit is ?

Oplossingen graag voor 15 december 2012
naar aartr006@planet.nl

Foto: Hans van Aartrijk

Wat kunnen we in 't veld tegenkomen.....?

Geregeld kom ik op weg naar een werklocatie wel een koppeltje nijlganzen tegen; de laatste keer in de uiterwaarden van de Hollandse IJssel op een pas gemaaide maïsakker een tiental van deze fraaie jongens. Natuurlijk zien we ze 's winters vanaf het werk op een houtkade in een weiland ook wel eens. Lezen jullie even mee.. ?

Nijlgans (Alopochen aegyptiaca) ▶

De oude Egyptenaren beschouwden de nijlgans als een heilig dier en beeldden haar regelmatig af.

Hoewel de bouw doet denken aan een kleine gans, is de vogel, zoals de verwante bergeend, een echte eend. De nijlgans leeft voornamelijk op land, hoewel ze goed kan zwemmen. In het broedseizoen verdedigt ze een territorium, soms zelfs agressief. Die agressiviteit is trouwens het handelsmerk van deze gans. Ze passen brute kracht toe om het nest van een andere vogel in te pikken, waarvan vooral grauwe ganzen, maar ook eenden e.d. slachtoffer zijn. Ook broedt ze in bomen, in grote nesten van andere vogels, bv. havik en buizerd. Voedsel: zaden, bladeren, grassen, stengels, maar ook wormen en insecten.

De nijlgans komt algemeen voor in Afrika (behalve in woestijnen en bossen), in Jordanië en Israël.

Veel knotwilgen groeiden de afgelopen decennia dan ook te lang door en dreigden in te storten.

Dat is jammer omdat knotwilgen een zeer belangrijk element vormen in het Hollands landschap. Daarbij hebben ze ook een grote ecologische waarde: de stammen worden snel hol en bieden ruimte aan verschillende soorten vogels, bv. steenuilen, maar ook aan muizen en vleermuizen.

Op de stamkoppen groeien vaak allerlei soorten mossen, varens en paddestoelen; ook vlier, lijsterbes, braam, fluitekruid vinden een goede humusrijke voedingsbodem in de vermolmde delen.

De wilg is één van de eerste inheemse lentebloeiers; de wilgenkatjes zijn erg belangrijk voor de bijen.

Daarom zetten allerlei natuurbeschermingsorganisaties zich in voor het behoud van knotwilgen, zoals onze vereniging.

Bron: Wikipedia

In 1967 is een aantal exemplaren uit gevangenschap ontsnapt en nu komt ze algemeen in Nederland voor.

Elk jaar produceert een paar gemiddeld 4,3 nieuwe nijlgansjes.

Strengere winters hebben echter een negatief effect op de verspreiding.

Herkenning:

In vlucht vallen de witte vleugelvelden op. vaal grijsbruin met roodbruine bovendelen, op borst een donkere vlek, kop en hals zijn lichter, rondom oog een donkere vlek, vleugels zijn opvallend getekend met een groenglanzende en een groot wit vlak.

De nijlgans fourageert in families of losse groepen.

Bron: Wikipedia
Vogelbescherming Nederland

Agenda:

9 november: presentatie winterprogramma op de Buitenplaats
Aanvang: 20.00 uur
10 november: Boerenkooldag
Locatie: Achthoven oost 3 3417 PC M'foort
15 december: werkdag met de vrienden van het Maximapark; start op de B.P.
13 januari 2013: nieuwjaarsbrunch op Fort Blaucapel (uitnodiging volgt)

In de rubriek **De Boomstam** wordt een (aspirant)lid

uitgenodigd te verhalen wat de beweegredenen zijn een deel van de vrije tijd in te zetten voor het landschapsbeheer.....

In deze nieuwsbrief verhaalt Nico v.d. Heuvel.....

◀◀ zie hier Nico met één van zijn favoriete bezigheden :
("hoe laad ik mijn wagentje snel zo veel als mogelijk vol..")
18 oktober 2012 afhoaien Dijkgraafpad nabij De Kievit

Foto: Jan Kleymans

Ik ben Nico van den Heuvel, 69 jaar, al 47 jaar getrouwd met mijn Corry en we hebben een zoon en een dochter.

In 2002 was ik 59 jaar en hoorde dat m'n werkgever me niet meer nodig had. Vanaf het ponskaartentijdperk tot dan had ik in de automatisering gewerkt.

Omdat ik nog energie genoeg had, ben ik maar naar wat andere activiteiten gaan zoeken om mijn tijd te vullen.

Ik had het meeste met m'n hoofd gewerkt en had nu de kans om ook eens wat fysiek werk te gaan doen. Daarom ben ik naar het landschapsbeheer gegaan en heb toen met Frans Compeer afgesproken, dat ik voortaan donderdags kwam werken. Dat doe ik tot op heden nog steeds en zolang als het lijf het nog prettig vindt, zal dat ook wel zo blijven.

We werkten in die tijd nog vanuit boerderij de Balijs, die nu gerestaureerd is en helemaal ingebouwd staat tussen de woningen.

Ik ben blij met mijn keuze van toen. Veel fijne mensen leren kennen en veel leuke werkervaringen opgedaan. Ook goed om te zien, dat enkele collega's die privé toch behoorlijk in de problemen waren gekomen, mede door hulp van mensen uit de vereniging er alsnog beter uit zijn gekomen en weer helemaal meedraaien.

Wat ik in 2002 ook gedaan heb, is de zeilboot verkopen, waar we met ons gezin al 27 jaar mee door heel Nederland hadden gevaren. Daarvoor in de plaats heb ik een wat grotere zeilboot gekocht waar nog wel een hoop werk aan moest gebeuren om hem naar onze zin te maken. Maar ik had nu tijd voldoende en direct vanaf de aanschaf konden we er 's zomers mee varen en 's winters werkte ik er aan.

Intussen is hij voor 90 % af, maar het is een stalen schip, dus is er jaarlijks ook altijd weer onderhoudswerk aan te doen. De boot ligt 's winters op een verenigingswerf op de Lage Weide.

Bij die vereniging zit ik al een aantal jaren in het bestuur.

We stallen daar iedere winter ongeveer 40 boten op de kant en in het voorjaar gaan ze allemaal weer te water. De kraan waar we de schepen mee hijsen, is door de leden zelf gemaakt en alle onderhoud- en hijswerkzaamheden worden door de leden zelf uitgevoerd.

Met het werk bij landschapsbeheer, het werken aan mijn boot en het werk op de werf heb ik al een aardig deel van mijn tijd ingevuld.

Mijn laatste bezigheid is weer een hele andere. Van Miek Vaarten hoorde ik dat een zorginstelling mensen zocht voor het invullen van de jaarlijkse opgave van de inkomstenbelasting voor ouderen en minder draagkrachtigen. Aangezien ik dat voor mijn familie en kennissen ook al deed, heb ik me daar voor aangemeld en sinds een jaar of zeven ben ik in de maanden februari, maart en april volop bezig met het invullen van belastingopgaven. Het leuke daarvan is, dat je er anderen mee kunt helpen en voor mensen die het goed kunnen gebruiken ook nog wel eens wat geld terug kan krijgen.

Het leuke van het werk bij het landschapsbeheer en ook van het werk op de botenwerf is, dat je meestal met meerderen aan het werk bent. Je werkt met elkaar om een klus af te maken, je eet met elkaar en je drinkt samen wat na het werk. Dat voelt goed ! Wat mij betreft prima en houden zo !

Ik geef de boomstam door aan Coen de Waal.

Van de werkvloer

Op maandag 24 september werd aan beide zijden van de R.K.B.-kade bij de Buitenplaats gemaaid, zodat op de donderdag volgend door 10 hooiers het gemaaid op een grote hoop bij het parkeerplaatsje gedumpt kon worden. Het rietlandje langs de Smalle Themaat was vervolgens op de vrijdag aan de beurt. Zes personen werkten hier.

Zaterdag 29 september werd er hout gereden; op de B.P. waren 6 mensen actief bezig.

Wederom werd er op een maandag gemaaid en wel met 3 vrijwilligers op het schiereiland bij het Dijkgraafpad nabij De Kievit. Een gekke week volgde: Koos was op donderdag en vrijdag ziek en het weer was op die dagen dermate slecht dat er niet gewerkt werd. Dat er 2 dagen achter elkaar niet gewerkt werd, is vrij uitzonderlijk.

Op zaterdag 6 oktober werd er met een paar mensen hout gereden. Opvallend dat er in dit seizoen maar betrekkelijk weinig mensen actief zijn met hout laden en bezorgen. Wel jammer...!

Het schiereiland bij het Dijkgraafpad en de taluds ervan werden op de donderdag verder afgemaaid en afgehooid.

Gelukkig was de opkomst redelijk (9) en kon de klus die dag afge-
maakt worden.

Vrijdag de 12^e werd het oude hooiland van De Kievit weer met een
bezoek vereerd; de 6 knotters konden het niet helemaal afwerken.
De dag erna werden er centjes verdiend door hout te bezorgen. Vijf
leden hadden 's avonds een wat stijve rug.

Foto: Jan Kleymans

Op woensdag 17 oktober werd met 4 man (waaronder de 2 Jannen) op het linkerdeel van het oude hooiland van De Kievit gewerkt. Met z'n negenen (jawel!) werd de volgende dag dit stuk netjes achtergelaten.

Twee legakkers aan de Smalle Themaat werden op de vrijdag bezocht. Met 6 werkers werd in hoog tempo in deze fraaie stukjes natuur gemaaid en afgehooid. Zie Tom en Ad aan het werk !

Op zaterdag werd er weer met een beperkt aantal leden gewerkt (hout bezorgen en pallets sorteren).

Woensdag 24 oktober zal bij Koos voortaan bekend staan als natte woensdag. Jan K. (bij justitie bekend als Jan de Tolk) was getuige. (zie Het was zo'n dag....)

Foto's: Hans van Aartrijk

Op de donderdag werden 8 leden aan het werk gezet bij de poeltjes in de Buitenhof; bij mooi, maar koud weer ging het crescendo. Een hooilandje aan de Smalle Themaat met zeer veel riet was de volgende klus; ook dit ging in een behoorlijk tempo. ►

Op de laatste zaterdag van de maand, de 27^e, zou het laatste hout bezorgd worden (Blaucapel) en alvast voorbereidingen getroffen voor de natuurwerkdag op zaterdag 3 november.

Foto: Jan Kleymans

Het was zo'n dag dat alles in het water viel...

Korte versie: ik heb de frontmaaier de sloot in laten rijden.

Ietsiepietsie langere versie:

Kennen jullie die dagen, beste lezers ?

Zo'n dag dat er niet één, maar meerdere zaken in het honderd lopen. Of het in de lucht hangt. Ik ga jullie vertellen over woensdag 24 oktober. Jan de Tolk en ik zouden gaan maaien. Jaja, was het maar zo makkelijk.

Eerst even lekker koffie drinken. Nog wat bespreken, mijn blauwe wilgentakken naar huis brengen. Ach, het leven is zo heerlijk.

Jan en ik gingen op pad met onze mooie en vrij nieuwe, maar behoorlijk dure Italiaanse maaimachine, Anne, genaamd. Ik rijd naar de Tol (Smalle Themaat), Jan met de bosmaaier (doet hij erg goed, maar hij moet letterlijk de ruimte krijgen, anders word je bij je enkels afgehakt, maar dit terzijde) en ik met Anne.

Wij maaien, jongen; Jan meppen met die bosmaaier en ik met de Italiaanse schone over het riet en gras. Toen dacht ik om 12.30 uur: kom, laat ik eens op de mobiel kijken. Ik zag, dat Reint gebeld had, maar omdat Anne zoveel lawaai maakt in het gras, had ik dat niet gehoord. Ik bel Reint en die vroeg mij waar ik was.

"Op de Tol", zeg ik.

"Op de Tohol !?!? Je moet het veld in het Maximapark maaien !!"

Ik zeg: "Deksels, Reint (ik zei het anders, maar dan komt de censuur mij corrigeren; het klonk als Kilo, Utrecht, Tango), je hebt gelijk".

Had ik het vorige week óók nog eens zelf voorgesteld om i.v.m. droogte die dag naar het Maxima te gaan. En ja, beste lezer, dan word ik mij er weer van bewust dat ik ouder word: een brilletje, graag thuis zijn, tussen Kunst en Kitsch kijken en een crimi van de KRO, maar ook dat mijn geheugen minder wordt. Zeg maar Alzheimer-light.

Goed, Jan en ik in vliegende galop naar het Maxima. Ik denk: ik ga rap maaien, de verloren tijd inhalen. Dat ik dan extra mijn best doe, heeft met schuldgevoel te maken.....

Ach wel nee, wat bazel ik nu voor een onzin uit. Schuldgevoel heb ik niet. Niet echt. Ik doe soms alsof. Wat kan mij het schelen. Nee, ik heb gewoon de pest in, dat ik me vergist heb en wil de verloren tijd inhalen.

Mensen, ik kijk naar dat veld, bedenk een plan van aanpak, gooi de tank van Anne vol en ik denk: "gas, gas, gas!!!" Planken met die hap !

Voor het eerst dit seizoen zet ik haar niet in de eerste versnelling, maar gelijk in de tweede.

Tempo, opa, tempo ! En dat moet gezegd worden, het ging héél goed. Behendig om Janneman heen slingerend, atletisch de malende schoepen van de bosmaaier ontwijkend, knalde ik over dat veld. Ik kijk om vol voldoening vast te stellen dat het af kwam, dat het in orde kwam. Maar en eigenlijk is het dus allemaal de schuld van onze Gerechtstolk, kreeg ik Jan weer in het vizier.

Die maait prima, maar gaat door totdat het tankje leeg is. En dan moeten we (ik) een half uur aan het startkoord van de bosmaaier trekken, totdat hij het weer doet. Ik denk: vandaag niet.

Ik bouw de spanning op, dat merken jullie, heh !

Ik stop aan de achterzijde van Kleymans en zet Anne op het haakje. Dat is de veiligheidskoppeling aan de linkerkant. Net alsof je je voet op de koppeling van je auto zet. Dan staat ie stil. Maar ja, Anne stond nog in haar tweede versnelling, het gas vol open vastgezet met een elastiekje van de post, wat ik op straat gevonden had. Italiaans is wonderschoon, maar het zijn ook af en toekl..tz.kk.n. Half werk, zeg maar. Niet Duits kan ook. Ik loop naar Jan en vertel hem dat hij op tijd moet tanken om bovengenoemde problemen met het trekkoord te voorkomen.

"Uh, jaja", zegt Jan.

En toen werd het stil achter mij. Ik denk, wat is het stil.. zo achter mij. Ik draai me om en wèg is Anne. We kijken naar links, we kijken naar rechts, omhoog (je weet het nooit, we leven in een vreemde wereld), maar geen Anne. Verlatingsangst heb ik niet, maar ik miste haar wel. Ik kijk naar het water en zie twee zielige handvatjes nog net daarboven uitsteken.

Twee meter uit de kant. Ik zeg: "Jan, ze ligt in de sloot".

"Uh, jaja", zegt Jan.

Ik schaamde me kapot. Dat gevoel heb ik dan weer wel. Heeft ook met mijn narcistische kant te maken, hoor. Dat ik mezelf zo geweldig vind. En daar horen deze domme akties niet bij.

Véél te confronterend. Simpel uitzetten en weer starten had de problemen voorkomen. Om een lang verhaal kort te maken: vadertje Reint gebeld.

Die kwam direct en was zeer constructief bezig.

Kan gebeuren, pech, we pakken de tractor en slepen haar op de kant, dat doet Anne soms.

Misschien dat de koppeling heet wordt als ze stilstaat en dan alsnog begint te maaien.

Echt Reint.

Maar goed, de trekker gestart en ik rijd hem uit loods 2 om hem vervolgens uit te zetten. Ik leer snel. En toen hoorde ik een "twiet". Twiettwiet, twiettwiet. Aha, dat moet een halsbandparkiet zijn ! Er vliegen er nu acht in het Maxima. Serieus.

Maar toen bleek dat het brandalarm te zijn. Had ik met de uitlaatgassen van de trekker geactiveerd. Houdt het nou vandaag NOOIT op !

Miek komt eraan gestoven op haar fiets om te komen kijken naar de brand. Loos alarm, Miek, we zullen erop letten.

"Neem ff een droogpak(waadpak) mee", zegt ze.

Wij naar de plaatsdelict. Jan was alvast begonnen met foto's maken.

Ik trek dat droogpak aan, Reint op de trekker en Jan aan het fotograferen. Hij hield niet op.

Toen het water in. Vrinden, dat droogpak is niet droog. Sterker, het waterpeil in de sloot zinkte snel en steeg in den rubberen broek.

Ik was doornat. En koud dat ik het had. En Jan fotograferen.

Mijn minnerodee was volledig geslonken. Dat dat kan, heh ! Een zoetwatergarnaaltje was het geworden, 's Avonds weer een lobster. Zo'n joekel.

Om een lang verhaal kort te houden: Anne op de aanhanger en meteen naar de leverancier in Maartensdijk.

Ik het verhaal vertellen en hij lachen.

Koos met Anne

Rucker met Anne

Ja, maar u had toch gezegd, dat deze machine ook geschikt was voor onderwaterbeplanting ? Het lachen verging hem. Nee hoor, dat kan deze machine niet.

Nou, hij is meteen begonnen met de reparatie. De rekening komt nog, vertelde hij erbij.

Wat een dag !

Oh ja, Jan Grim was die ochtend alvast naar de Tol gelopen. Maar die was om 10.30 uur maar weer naar huis gegaan. Was ik óók al vergeten, dat Jan G. daar zou zijn om 9.30 uur.

Ach jongens toch.....

Wát een dag !

Koos

Foto's: Jan Kleymans dus

In de rubriek **Reint vertelt.....**

vertelt Reint over het hoe en waarom.

In deze aflevering gaat het over paddestoelvriendelijk natuurbeheer.....

Paddestoelvriendelijk natuurbeheer

De herfst, waarin paddestoeln volop te zien zijn, is een mooi moment om hier bij stil te staan.

Paddestoelen zijn de vruchtlichamen van schimmels, die een enorme betekenis hebben in het ecosysteem.

Dit wordt al duidelijk als we de drie te onderscheiden typen bezien.

1- De begeleidende soorten (**m**ycorrhiza-soorten), die in symbiose leven met bomen als de eik, beuk, linde, populier, berk, els en grove den.

m
Gewone heksenboleet

Soorten, die koolstof (energie) van de boom krijgen in ruil voor water en voedingsstoffen. Ze helpen dus bij de groei van bepaalde bomen !

Het opmerkelijke is, dat dit niet het geval is bij de els en kastanje en in mindere mate bij wilgen.

m
Vliegenzwam

2- De opruimende soorten (**sa**protrofe soorten) van dood organisch materiaal; zowel soorten die de bodem omzetten als soorten die hout afbreken.

sa
Gewone zwavelkop

3- Soorten, die levende bomen aantasten, de **pa**rasieten.

Het moge duidelijk zijn, dat het van belang is om met ons natuurbeheer rekening te houden met het welzijn van paddestoelen.

Daarvoor is het nodig te weten onder welke omstandigheden ze floreren.

1- Begeleidende soorten komen voor in gazons, lanen en wegbermen met de juiste bomen: eik, beuk, linde, populier, berk en els. Verder is een mosrijke vegetatie van belang en vocht, bijv. een watervoerende sloot er langs. En de omstandigheid moet "schraal" zijn, dus geen strooisel enz.

2- Voor de opruimende soorten is juist een strooisellaag van belang en dood hout en vocht.

De parasieten zijn te vinden op allerlei, meestal reeds verzwakte bomen.

pa

echte honingzwam

Het lijkt goed om in een aantal voorbeelden uit onze eigen praktijk te bezien hoe we ons beheer kunnen aanpassen.

► voor begeleidende soorten de bodem schraal houden.

Voorbeeld: Joostenlaan,

Kievitkade: bij de eiken geen takrillen maken

Kievitkade

foto: Hans van Aartrijk

Ruigte en riet maaien en afvoeren op natte mosvegetatie, bijv. op de Kievitterreinen; Verdichten door parkeren tegenaan.

► voor de opruimers strooisel en takken achterlaten, niet alleen op takrillen, waar geen verschalingsbeheer wordt gevoerd, bijv. diverse bosjes en houtkades.

Ook liggende en staande boomlijken zo veel mogelijk laten, bijv. Kievitkade en broekbos Bijleveld.

Sa

Gewone oesterzwam

► stervende bomen met parasieten zo mogelijk met rust laten.

► het langgerekte moerasbosje langs het Dijkgraafpad bij de Groenendaal in Harmelen zou zich, hoewel het smal is, goed kunnen ontwikkelen tot broekbos met een interessante mycoflora.

broekbosje te Achthoven

Foto: Hans van Aartrijk

Voorwaarden zijn wel dat het ongestoord blijft (geen opslagfunctie voor maaisel en hout) en dat de waterstand niet wordt verhoogd (een oud plan van het Waterschap).

► op brandplekken ontstaat vaak een bijzondere mycoflora !

Tenslotte zij nog vermeld dat paddestoelen een zeer goede indicator zijn voor milieuomstandigheden, zowel bodem als klimaat.

Dit komt, omdat ze gevoelig zijn voor veranderingen en zich zeer gemakkelijk kunnen verspreiden door sporen.

Om dit te kunnen beoordelen, moet je specialistische kennis hebben.

Wij hebben dat niet "in huis".

Sa

Grote parasolzwam

Pa

Echte tonderzwam

Bron:

Een oude notitie "Paddestoelenbeheer" van het S.L.B. (nu L.E.U.), waaraan ik zelf heb meegewerkt en P.J.Keizer, medewerker Rijkswaterstaat als adviseur beheer van bermen.

Graag bijdragen, foto's e.d. voor 't Buitenblad nr. 5 voor 15 december 2012 . Kan handgeschreven of via aartr006@planet.nl

De foto hierboven geeft een verontrustend beeld van de betrekkelijk nieuwe ziekte, die onder de essen huishoudt: de essentaksterfte. In het volgend Buitenblad zal uitgebreid ingegaan worden op deze schimmelaantasting.